

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobkyně: X, IČO X
sídlem X
zastoupena advokátem JUDr. Michaelem Švarcem, DiS.
sídlem Koterovská 633/29, 326 00 Plzeň
proti

žalované: Česká obchodní inspekce
sídlem Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 1. 2025, č. j. ČOI 14956/25/O100/Ber/Št

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí České obchodní inspekce, inspektorátu Ústeckého a Libereckého (dále jen „inspektorát“) ze dne 4. 4. 2024, č. j. ČOI 39892/24/2400/0112/R/Va/Če, kterým jí byla uložena úhrnná pokuta ve výši 10 000 Kč, dále bylo žalobkyni uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
2. V období od 6. 2. 2023 do 4. 5. 2023 provedl inspektorát u žalobkyně dvě kontroly, při kterých bylo zjištěno podezření na porušení zákona č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh (dále jen „zákon o posuzování shody“), ve spojení s nařízením Evropského Parlamentu a Rady (EU) 2016/425 ze dne 9. března 2016 o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686/EHS (dále jen „nařízení OOP“), dále porušení zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, a zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele.
3. Ve vyjádření ke kontrolnímu zjištění ze dne 22. 2. 2023 žalobkyně popsala, že výrobek – balistický plát SAPI Level III + + Stand Alone Combat Systems®, BAREVNÁ VARIANTA – ČERNÁ, velikost M (241x318mm) (dále jen „balistický plát“ nebo „kontrolovaný výrobek“), který distribuovala na svých internetových stránkách, nespadá pod nařízení OOP, neboť je speciálně navržen pro použití v ozbrojených silách, a proto se na něj aplikuje výjimka čl. 2 odst. 2 nařízení OOP. Zároveň je podle odstavce SVM 13 d) 2. vyhlášky č. 210/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, definován jako vojenský materiál.
4. O provedené kontrole byl sepsán protokol, k němuž se žalobkyně dne 20. 4. 2023 písemně vyjádřila tak, že předložila návrh způsobu prodeje, který by zajistil, aby si balistický plát nemohly objednat jiné osoby, než příslušníci ozbrojených nebo bezpečnostních složek.
5. Dne 7. 2. 2024 vydal inspektorát příkaz, kterým uznal žalobkyni vinnou z výše popsáných přestupků a uložil jí pokutu ve výši 10 000 Kč. Příkaz byl zrušen podaným odporem.
6. Inspektorát vydal dne 4. 4. 2024 výše popsané prvostupňové rozhodnutí. Nejprve uvedl, že žalobkyně v postavení distributora podle § 3 písm. g) zákona o posuzování shody na svých internetových stránkách dne 6. 2. 2023 distribuovala balistický plát, u kterého neověřila, zda nese označení CE a zda jsou k němu přiloženy požadované doklady, návod a informace stanovené v bodě 1.4 přílohy II nařízení OOP v jazyce snadno srozumitelném spotřebitelům a ostatním konečným uživatelům v členském státě, v němž má být tento výrobek dodán na trh, neboť výrobek nebyl označen značkou shody CE, k výrobku nebyl přiložený návod se všemi požadovanými informacemi v souladu s bodem 1 a výrobek nedoprovázelo EU prohlášení o shodě. Tím se žalobkyně měla dopustit porušení čl. 11 odst. 2 nařízení OOP a naplnit skutkovou podstatu přestupku dle § 54 odst. 4 písm. b) zákona o posuzování shody. Žalobkyně zároveň při realizaci kontrolní objednávky balistického plátu dne 6. 2. 2023 na svých internetových stránkách nezajistila, aby spotřebitel vzal při objednávce výslovně na vědomí, že se zavazuje k zaplacení v souladu s § 1826a odst. 2 občanského zákoníku. Tímto jednáním měla naplnit skutkovou podstatu přestupku dle § 24 odst. 17 písm. k) zákona o ochraně spotřebitele. Žalobkyně zároveň ve dnech 7. 2. 2023 a 30. 3. 2023 na svých internetových stránkách, na kterých provozuje e-shop, uváděla zavádějící informaci týkající se práv z vadného plnění spotřebitelů, čímž měla porušit § 13 odst. 1 zákona o ochraně

spotřebitele a naplnit tím skutkovou podstatu přestupku dle § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele. Dále inspektorát konstatoval, že kontrolovaný výrobek byl nabízen a objednan inspektorem v roli spotřebitele na internetových stránkách žalobkyně bez dalšího omezení. Podle inspektorátu se tedy jednalo o komerční výrobu osobních ochranných prostředků podléhajících nařízení OOP, nikoli o výrobek určený pro ozbrojené složky. Inspektorát dále uvedl, že osobní ochranné prostředky spadající pod nařízení OOP jsou prostředky určené k ochraně zdraví a bezpečnosti osob. Jedná se o prostředky, které mají chránit před riziky specifikovanými v příloze I nařízení OOP, určenými třemi kategoriemi. Balistické pláty spadají pod kategorii rizik III zahrnující výlučně rizika, která mohou způsobit velmi závažné důsledky, jako je smrt nebo trvalé poškození zdraví, a která se týkají střelných poranění nebo pobodání nožem určených pro ostrahu. Kontrolovaný výrobek pak podle inspektorátu nespadá pod výjimku týkající se prostředků užitých pro sebeobranu, jelikož prostředky určené k sebeobraně jsou pepřové spreje a osobní odstrašující zbraně. Na takové předměty se tedy nařízení OOP nevztahuje.

7. Prvostupňové rozhodnutí žalobkyně napadla odvoláním, v němž brojila pouze proti přestupku vyplývajícimu ze zákona o posuzování shody. Tvrdila, že nákup kontrolovaného výrobku probíhá volně na trhu, přesto je navržen zejména pro použití ozbrojenými silami nebo při udržování veřejného pořádku. O tom, zda je výrobek speciálně navržen pro potřeby bezpečnostních sborů nebo při udržování veřejného pořádku, nerozhoduje dle názoru žalobkyně správní orgán, ale výrobce na základě technických parametrů a užitných vlastností výrobku. Odkazovala přitom na vyhlášku č. 210/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, podle níž je daný balistický plát vojenským materiálem. Odvolání se na příručku PPE Regulation 2016/425 Guidelines, 4rd Edition, October 2024) (dále jen „příručka k nařízení OOP“) žalobkyně odmítla, neboť není právně závazným dokumentem. Dále upozornila, že v námitkách ze dne 20. 4. 2023 poukázala na výjimku upravenou v čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení OOP, která se vztahuje na výrobky k použití při sebeobraně, s výjimkou OOP určených pro sportovní činnost. Na tento argument však inspektorát vůbec nereagoval. Závěrem žalobkyně brojila proti smyslu a kvalitě úpravy obsažené v nařízení OOP.
8. Podané odvolání žalovaná zamítla napadeným rozhodnutím ze dne 30. 1. 2025. Uvedla, že kontrolovaný výrobek splňuje definici čl. 3 odst. 1 písm. a), b) nařízení OOP. V příloze I nařízení OOP jsou pak osobní ochranné prostředky rozděleny do kategorií podle rizik, před nimiž mají uživatele chránit, přičemž v nejvyšší kategorii III písm. 1) jsou uvedena rizika střelných poranění nebo pobodání nožem. To nelze podle žalované vykládat jinak než, že se nařízení OOP na tento druh výrobků obecně vztahuje, s výjimkou výrobků splňujících některou z výjimek uvedených v čl. 2 bodě 2. S odkazem na příručku k nařízení OOP uvedla, že výjimka dle čl. 2 bod 2. písm. a) nařízení OOP se vztahuje pouze na výrobky speciálně navržené pro použití ozbrojenými silami nebo při udržování veřejného pořádku. Naproti tomu neprůstřelné ochranné prostředky a ochranné prostředky proti bodnutí nožem pro bezpečnostní služby, kryty výjimkou vztahující se na ozbrojené síly a udržování veřejného pořádku nejsou. Podle výjimky uvedené v čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení OOP se tento předpis nevztahuje na ochranné prostředky navržené pro použití při sebeobraně, s výjimkou OOP určených pro sportovní činnosti. Dle příručky k nařízení OOP jsou příklady takových prostředků obranné spreje a osobní odstrašující zbraně. Osobní ochranné prostředky určené k ochraně před zraněním při sebeobraně sportovních aktivitách, např. ochranné vybavení pro šerm nebo bojová umění jako karate, spadají pod nařízení OOP. Balistické pláty podle žalované nejsou osobní ochranné prostředky navržené čistě pro

sebeobranu, neboť mají chránit uživatele nejen před cíleným útokem na jeho osobu, ale proti střelným poraněním obecně, např. při pohybu v místech, kde riziko takového poranění existuje (sportovní střelba, myslivost apod.). Žalovaná dále dodala, že ze zjištění učiněných při kontrole zahájené dne 6. 2. 2023 vyplývá, že kontrolovaný výrobek byl volně nabízen na internetových stránkách a zakoupit si ho mohl kdokoli. V takovém případě bylo lhostejné, zda byl balistický plát zapsaný v seznamu vojenského materiálu upraveného ve vyhlášce č. 210/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem. V daném případě se podle žalované nejednalo o výrobek, který by byl speciálně navržen a dodáván jen ozbrojeným silám nebo složkám zajišťujícím udržování veřejného pořádku. Rovněž se nejednalo o výrobky navržené pouze pro účely sebeobran, ale o prostředky, které plnily ochrannou funkci proti střelnému či bodnému poranění obecně. Výjimky z použití nařízení se tak na výrobek kontrolovaný v posuzovaném případě nevztahují. Žalovaná zároveň uvedla, že v daném případě bylo správné použít podpůrně výkladovou příručku k nařízení OOP.

II. Žaloba

9. Ve včasné podané žalobě žalobkyně namítala, že pokud došlo ke kontrolnímu nákupu dne 6. 2. 2023, pak není možné pro hodnocení souladu s právními předpisy užívat jakékoliv předpisy pozdějšího data. Nelze proto aplikovat příručku k nařízení OOP z října 2024, která nadto není právně závazným dokumentem.
10. V dalším žalobním bodu žalobkyně uváděla, že výjimka dle čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení OOP byla naplněna, neboť prvky navržené pro sebeobranu mohou chránit uživatele nikoliv pouze před cíleným útokem, ale též před nedbalostním útokem. Princip ochrany balistického plátu je chránit uživatele před vystřelenou střelou nebo útokem nožem. Je lhostejné, zda se jedná o útok nahodilý, cílený a úmyslný nebo nedbalostní.
11. Výjimku dle čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení OOP bylo rovněž na místě uplatnit, neboť se jedná o vybavení speciálně navržené pro použití ozbrojenými silami. Podle vyhlášky č. 210/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem se jedná o vojenský materiál. Zároveň nákup balistického plátu je na e-shopu žalobkyně podmíněn předložením průkazu příslušníka ozbrojené složky. V praxi jsou jejími zákazníky profesionálové, příslušníci Armády ČR, policejního sboru nebo příslušníci městské policie.
12. Nařízení OOP je podle žalobkyně samoúčelné, neboť provedení požadovaných testů, a tedy umístění prohlášení o shodě a štítku CE na předmětný balistický plát nemá pro spotřebitele žádný reálný dopad. Určení shody pak žalobkyně konzultovala s akreditovaným subjektem, který je schopen tuto shodu posoudit. Ten uvedl, že v rámci posouzení je zjišťováno, zda použité tkaniny vně balistického plátu, popřípadě na balistické vestě, jsou zdravotně nezávadné. Podle žalobkyně však posouzení shody již neřeší podstatu balistického plátu, tedy jeho odolnost proti útoku nožem nebo zbraní, což ji znevýhodňuje oproti konkurenci ze zahraničí.
13. Žalobkyně dále uváděla, že posuzované jednání by mohlo být již promlčeno. Zároveň tvrdila, že trvání na takto přísném trestu lze podle judikatury Ústavního soudu označit za přepjatý formalismus.
14. Závěrem žalobkyně konstatovala, že soud je oprávněn zahájit řízení o předběžné otázce ohledně výkladu práva Evropské unie ve vztahu k nařízení OOP, a to za účelem

zodpovězení právních otázek týkajících se dané věci. Následně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, s tím, že požadovala náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

15. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná konstatovala, že jednání žalobkyně bylo posouzeno podle právní úpravy účinné v době spáchání přestupku, neboť pozdější právní úprava nebyla shledána pro žalobkyni příznivější. Příručka k nařízení OOP není závazný právní předpis, jedná se o nezávaznou výkladovou pomůcku, která je vhodným doplňkovým pramenem při výkladu dané právní úpravy.
16. K námitkám týkajícím se aplikace výjimek nařízení OOP žalovaná uvedla, že pokud by měla být předmětná výjimka vykládána tak široce, jak ji vykládá žalobkyně, pak by celá právní úprava osobních ochranných prostředků postrádala smysl. Znovu odkázala na přílohu I nařízení OOP, v níž jsou uvedeny kategorie osobních ochranných prostředků i proti střelným poraněním nebo pobodání nožem. Pokud by tedy měly být pod předmětnou výjimku zahrnuty osobní ochranné prostředky obecně chránící uživatele před střelným poraněním nebo pobodáním nožem, jak tvrdí žalobkyně, neexistovaly by výrobky, na které by se tato úprava vztahovala.
17. Ve vztahu k druhé výjimce týkající se užití osobních ochranných prostředků příslušníky ozbrojených sborů žalovaná uvedla, že zakoupení výrobku nebylo podmiňováno příslušností k ozbrojeným složkám ani předložením příslušného průkazu. Smyslem dané výjimky je, aby armáda mohla zakoupit a používat výrobky speciálně upravené pro její potřeby a nemusela při tom být svázána pravidly stanovenými nařízením OOP.
18. Žalovaná dále odmítla výtky týkající se účelnosti samotného nařízení OOP. Uvedla, že s čím se může, nebo nemůže žalovaná spokojit jako s vyhovujícím stavem jí není dáno jakožto kontrolnímu orgánu k volné úvaze, ale vychází to z legislativní úpravy obsažené v aplikovaném předpisu. Doplnila přitom, že úkolem žalované jakožto orgánu dozoru není ani zajišťovat existenci, dostatečný počet, kapacitu, odbornost, nestrannost a technické vybavení oznámených osob způsobilých k posuzování shody a nahlášených EU.
19. K námitkám týkajícím se promlčení žalovaná odkázala na relevantní právní úpravu a uvedla, že v posuzovaném případě byly přestupky spáchány 6. 2. 2023, 7. 2. 2023 a 30. 3. 2023. Správní řízení bylo zahájeno doručením příkazu dne 12. 2. 2024 a ukončeno bylo pravomocně dne 4. 2. 2025 doručením druhostupňového rozhodnutí. Posuzované jednání tak promlčeno nebylo. Navrhla proto, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Replika žalobkyně

20. Na písemné vyjádření žalované reagovala žalobkyně replikou, v níž v podstatě zopakovala své žalobní námitky a setrvala na žalobním návrhu.

I. V. Posouzení věci krajským soudem

21. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, jíž je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.

22. Podle čl. 1 nařízení OOP, *toto nařízení stanoví požadavky na návrh a výrobu osobních ochranných prostředků (OOP), které mají být dodávány na trh, s cílem zajistit ochranu zdraví a bezpečnost uživatelů a zavést pravidla pro volný pohyb OOP v Unii.*
23. Podle čl. 2 odst. 1 nařízení OOP, *toto nařízení se vztahuje na OOP.*
24. Podle čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení OOP, *toto nařízení se nevztahuje na OOP: speciálně navržené pro použití ozbrojenými silami nebo při udržování veřejného pořádku.*
25. Podle čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení OOP, *se nařízení nevztahuje i na osobní ochranné prostředky navržené k použití při sebeobraně, s výjimkou OOP určených pro sportovní činnosti.*
26. Podle čl. 3 odst. 1 nařízení OOP, *pro účely tohoto nařízení se rozumí „osobním ochranným prostředkem“ (OOP):*
a) prostředek navržený a vyrobený k nošení nebo držení osobou pro ochranu před jedním nebo více riziky pro její zdraví nebo bezpečnost;
b) vyměnitelná součást pro prostředky uvedené v písmenu a), jež má zásadní význam pro jejich ochrannou funkci;
c) připojovací systém pro prostředky uvedené v písmenu a), který není držen ani nošen osobou, je navržen k připojení daného prostředku k vnějšímu zařízení nebo ke spolehlivému kotvicímu bodu, není navržen k trvalému připevnění a nevyžaduje připevňovací činnosti před použitím.
27. Podle čl. 11 nařízení OOP, *při dodávání OOP na trh distributoři jednají s řádnou péčí, pokud jde o požadavky tohoto nařízení (odst. 1). Před dodáním OOP na trh distributoři ověří, zda nese označení CE, zda jsou k němu přiloženy požadované doklady a návod a informace stanovené v bodě 1.4 přílohy II v jazyce snadno srozumitelném spotřebitelům a ostatním konečným uživatelům v členském státě, v němž má být OOP dodán na trh, a zda výrobce a dovozce splnili požadavky stanovené v čl. 8 odst. 5 a 6 a čl. 10 odst. Domnívá-li se distributor nebo má-li důvod se domnívat, že OOP není ve shodě s příslušnými základními požadavky na ochranu zdraví a bezpečnost stanovenými v příloze II, nesmí dodat OOP na trh, dokud nebude uveden do shody. Dále, pokud OOP představuje riziko, informuje o tom distributor výrobce nebo dovozce, jakož i orgány dozoru nad trhem (odst. 2).*
28. Podle přílohy I k nařízení OOP, *kategorie III písm. l), kategorie III zahrnuje výlučně rizika, která mohou způsobit velmi závažné důsledky, jako je smrt nebo trvalé poškození zdraví, a která se týkají střelných poranění nebo pobodání nožem.*
29. Mezi stranami není ve své podstatě sporu o tom, že by zkoumaný balistický plát nebyl osobním ochranným prostředkem podle čl. 3 odst. 1 nařízení OOP. Sporné však je, zda se na tento výrobek neaplikuje nařízení OOP z důvodu naplnění parametrů výjimek ve smyslu čl. 2 odst. 2 písm. a) a b) nařízení OOP.
30. První žalobní námitka se vztahovala k možnosti aplikace výkladových příruček a dalších materiálů. Žalobkyně tvrdila, že není možné vycházet z obsahu příručky k nařízení OOP, neboť byla vydána až po provedení kontrolního nákupu. S tímto tvrzením se soud neztotožňuje. Uvedená příručka není závazným právním předpisem. Jedná se o výkladovou pomůcku, obdobnou například právním komentářům, běžně využívaným k interpretaci takových předpisů. Její použití k výkladu výjimek popsaných v nařízení OOP tak nic nebrání. Užití výkladových příruček přitom není neznámé ani soudní praxi (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 2. 2004, č. j. 2 As 55/2003-37, publ. pod č. 555/2005 Sb. NSS.; nebo bod 14 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2020,

č. j. 1 Azs 396/2020-37, č. 4144/2021 Sb. NSS). Lze dodat, že výklad žalované je v souladu s účelem nařízení OOP, jímž je zajištění spotřebitelské ochrany. Tato námitka není důvodná.

31. S žalobkyní nelze souhlasit v tom, že by na daný případ dopadala výjimka dle čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení OOP. Žalovaná se nemýlila, pokud na straně 5 napadeného rozhodnutí uvedla, že tato výjimka se vztahuje na osobní ochranné prostředky, které jsou navrženy a určeny výhradně pro vojenské nebo policejní účely. K výkladu čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení OOP využila příručku k nařízení OOP. Ta uvádí, že podstatou výjimky je výhradní určení daného materiálu pro bezpečnostní nebo vojenské složky. Musí tedy jít o materiál, který je způsobem svého provedení zamýšlen výhradně k užití těmito složkami. Příručka k nařízení OOP stanoví, že neprůstřelné ochranné prostředky a ochranné prostředky proti bodnutí nožem, např. pro bezpečnostní služby, kryty výjimkou vztahující se na ozbrojené síly nejsou. Je zřejmé, že daná výjimka necílí na druh zboží, spíše jako na subjekty, kterým je daný prostředek výhradně určen.
32. Skutečnost, že je v současnosti podle tvrzení žalobkyně nákup balistických plátů na jejích internetových stránkách podmíněn předložením průkazu příslušníka ozbrojených složek, není pro posouzení věci relevantní. Jak totiž uvedla již žalovaná na straně 6 napadeného rozhodnutí, z kontrolního zjištění ze dne 6. 2. 2023 vyplývá, že daný výrobek byl minimálně v době kontroly nabízen volně a zakoupit si jej mohl kdokoli. Balistický plát nabízený a prodáváný žalobkyní proto zjevně nespadá pod výjimku popsanou v čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení OOP, neboť tento ochranný prostředek nebyl (a žalobkyně to zpočátku ani netvrdila) určen výhradně pro bezpečnostní složky.
33. Neobstojí ani dílčí námitka žalobkyně, že se jedná o vojenský materiál, neboť tak stanoví vyhláška č. 210/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem. Citovaný předpis podle svého § 1 zpracovává příslušné předpisy Evropské Unie (Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES o zjednodušení podmínek transferů produktů pro obranné účely uvnitř Společenství, ve znění směrnice Komise v přenesené pravomoci (EU) 2025/290), jejichž cílem je *zjednodušit pravidla a postupy pro transfer produktů pro obranné účely uvnitř Společenství za účelem zajištění řádného fungování vnitřního trhu* (čl. 1). Zjevně se tedy jedná o úpravu směřující ke zjednodušení obchodu a převodu vojenského materiálu mezi státy. Podle čl. 3 odst. 2 citované směrnice se tímto převodem rozumí převoz nebo pohyb produktu pro obranné účely od dodavatele k příjemci v jiném členském státě. Z takového předpisu pak není možné vyvozovat definici pojmu uvedeného v nařízení, jež si klade za cíl zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti jednotlivých uživatelů (spotřebitelů) a upravuje podmínky pro uvedení na trh koncovými distributory. Oba předpisy se totiž vztahují na odlišné situace. Bylo by rovněž nelogické, aby mohla žalobkyně volně prodávat na svých internetových stránkách vojenský materiál.
34. Lze dodat, že obdobně argumentoval i Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 30. 10. 2023, č. j. 9 A 82/2023-27, který uvedl, že „žalovaný rovněž ve shodě se správním orgánem I. stupně vyšel z podstaty skutkových zjištění, které žalobce ostatně ani nerozpíral, a sice, že kontrolní pracovníci objednali předmětný výrobek na internetových stránkách, z nichž vyplynula informace, že se jedná o výrobek podléhající režimu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/425, o osobních ochranných prostředcích a o zrušení směrnice Rady 89/686/ES v rozhodném znění (dále jen „Nařízení“). Soud tak ve shodě se žalovaným považuje za vypořádanou další z námitek žalobce, že se nejednalo o komerční výrobu, ale o výrobu válečnou, neboť válečný

výrobek by spotřebitelům nabízen být nemohl, a tím spíše by byl dán důvod pro provedení kontroly a přijetí opatření, aby nebyl komerčně uváděn na trh.“

35. V dalším žalobním bodu žalobkyně namítala, že výjimka dle čl. 2 odst. 2 písm. b) nařízení OOP byla naplněna, neboť prostředky navržené pro sebeobranu mohou chránit uživatele nikoliv pouze před cíleným útokem, ale též před nedbalostním útokem. Tato teze však neodpovídá výkladovému ustanovení příručky k nařízení OOP, podle níž se nařízení neaplikuje např. na obranné spreje nebo jiné odstrašující zbraně. Textu citovaného ustanoví odpovídá, že míří na ochranné prostředky aktivní obrany. Je třeba zdůraznit, že pokud výjimka podle čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení OOP výslovně připouští aplikaci nařízení OOP na neprůstřelné prostředky pro bezpečnostní služby, pak se jeví jako nelogické tvrdit, že stejný výrobek spadá pod výjimku druhou, a proto se na něj nařízení OOP nevztahuje.
36. Za přílehlavou soud považuje argumentaci žalované, která odkazovala na přílohu I nařízení OOP, v níž je specifikován seznam rizik, před nimiž mají osobní ochranné prostředky upravené v nařízení, uživatele chránit. Výslovně pak upozorňovala na riziko zakotvené v kategorii III písm. l), tedy riziko střelných poranění nebo pobodání nožem. Žalovaná trefně poznamenala, že pokud by byly výjimky stanovené v čl. 2 odst. 2 písm. a) a b) nařízení OOP vykládané tak, jak navrhuje žalobkyně, v podstatě by neexistovala množina osobních ochranných prostředků, které by mohly uživatele chránit před těmito riziky.
37. Žalobkyně dále uváděla, že posuzované jednání by mohlo být již promlčeno. Obecně lze uvést, že podle § 30 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v rozhodném znění, činí promlčecí doba 3 roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč. V posuzovaném případě se jedná o přestupky, u kterých horní hranice pokut činí více než 100 000 Kč. Podle § 32 odst. 2 písm. a) zákona o přestupcích se promlčecí doba přerušuje oznámením o zahájení řízení o přestupku, případně podle písm. b) téhož ustanovení vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením. Podle § 32 odst. 3 tohoto zákona, odpovědnost za přestupek, za který lze uložit pokutu s horní hranicí alespoň 100 000 Kč, zaniká nejpozději 5 let od jeho spáchání. V posuzovaném případě byly přestupky spáchány 6. 2. 2023, 7. 2. 2023 a 30. 3. 2023. Tříletá lhůta od prvního přestupku by tak měla uběhnout 7. 2. 2026. Správní řízení bylo zahájeno doručením příkazu dne 12. 2. 2024, tím byla lhůta přerušena. Řízení bylo ukončeno pravomocně dne 4. 2. 2025 doručením napadeného rozhodnutí. Předmětné jednání tak promlčeno nebylo.
38. Zároveň pokud žalobkyně tvrdila, že trvání na takto přísném trestu lze podle judikatury Ústavního soudu označit za přepjatý formalismus, lze uvést, že žalobkyni byla uložena pokuta ve výši 10 000 Kč za spáchání celkem čtyř přestupků. Proti třem z nich žalobkyně nebrojila. Nejprísnější horní hranice za spáchání těchto přestupků je podle § 24 odst. 19 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele stanovena na 5 000 000 Kč. V daném případě tedy rozhodně není možné uvažovat o formálním uložení příliš přísného trestu.
39. K části žaloby, v níž žalobkyně brojila proti smyslu nařízení OOP a poukazovala na praktické problémy, které jeho aplikace způsobuje distributorům, lze uvést toliko, že není úlohou soudu ani správního orgánu posuzovat smysluplnost právních předpisů, či těžkosti, které jejich aplikace přináší v praxi.
40. Soud nepovažoval za nezbytné v daném případě pokládat předběžnou otázku ve smyslu čl. 267 SFEU.

VI. Závěr a náklady řízení

41. Z uvedených důvodů vyhodnotil soud žalobní námitky jako nedůvodné a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
42. Ve věci soud rozhodl, aniž nařídil jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za výslovného souhlasu žalobkyně a presumovaného souhlasu žalované.
43. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
44. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. listopadu 2025

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu